

Loučení s otcem Vladislavem o pouti v neděli 14. srpna 2022

I řekl pan biskup... a stalo se

Rozloučení a závěrečné setkání proběhlo i ve čtyřech okolních farnostech, o těch se píše uvnitř Inufu. Toto číslo Mediánu nabízí závěrečné rozloučení s otcem Vladislavem při ústecké pouti.

Když jsme se o neděli Božího milosrdenství 24. dubna z úst otce Vladislava dozvěděli zprávu, že v půli prázdnin zde jeho působení končí, začali jsme mimo jiné také přemýšlet, jak připravit společné rozloučení. Nabízel se termín ústecké pouti spolu s poutním dnem.

Na pastorační radě jsme se pokusili vymyslet program i formu dárku. Padaly různé nápady a nakonec jsme zvolili variantu – i na základě přání pana děkana – že loučení rozdělíme do tří bloků: dopoledne slavnostní mše svatá s předáním květiny a poděkováním, odpolední děkovné setkání v kostele se slavnostním požehnáním a nakonec nějaké vzpomínání na podiu venku, které by se dalo pojmut i vtipně.

A náměty na texty po vyslovení nápadu na sebe nenechaly dlouho čekat! Samozřejmě nemůže chybět program pro děti a plánový večerní Koncert pro Tebe.

A stalo se tak...

Podnikli jsme několik schůzek a nechali společně „vyrůst“ program, který se podle vlastních slov otce Vladislava velmi povedl tak, že to ani nečekal!

(Zde bychom chtěli dodat, že byl trochu nesvůj, když to neměl pod kontrolou, proto program v kostele malinko řídil, ale to, co se bude dít na podiu v 16 hodin, opravdu netušil).

Ač počasí to nedělní ráno 14. srpna připomínalo taky uplakaný den, nakonec nám během oběda i odpoledne přálo po všech stránkách. Krátká, leč vcelku vydatná dešťová sprcha přišla chvíli před 16. hodinou, ale díky stanu, podloubí i novému prostoru pod přístřeškem snad nikdo domů neutekl.

Mše svatá byla poutní, slavnostní a kostel opravdu naplněný. Při dlouhotrvajícím potlesku na konci mše svaté málokteré oko zůstalo suché... a tak abychom se nakonec trochu rozptýlili, pořídili jsme ještě společnou fotografii v kostele.

Po celý den pak byla příležitost se osobně s otcem Vladislavem ještě chvíli setkat a pozdravit i rozloučit a někdo se stihl i vyfotit.

Sotva jsme se stačili něčeho najíst a napít z tradičních zdrojů, pospíchali jsme na setkání do kostela. Obsazenost kostela předčila naše očekávání! Hudební doprovod zajistila postupně i společně mládež, Cecilská hudební jednota i děti ze sborečku. Zástupci různých skupin pronesli děkovnou řeč, na kterou dostali krásných 60 vteřin. Po nich jsme otci Vladislavovi předali dvě naplněná alba se vzpomínkami od rodin, jednotlivců i různých skupin a společenství farnosti. Přidali jsme také listy s fotografiemi kostela, fary, parku i zahrady.

Program obohatily také tanečnice pod vedením Pavlín Lipenské.

Rozloučit se přišel také pan starosta Petr Hájek, který k dárku od Města přidal i osobní vzpomínku. Tuto slavnost jsme zakončili chvalozpěvem Te Deum a slavnostním požehnáním.

Děti se pak rozeběhly v parku kolem kostela, aby plnily různé úkoly v námořnickém duchu, dospělí využili čas na občerstvení u výborné kávy a zákusků či grilovaného masa. Od 16 hodin po krátké deštivé přeháňce začal program na podiu.

Programem provázel Jan Sedláček a také hudební uskupení pod vedením Honzy Hrodka.

Abychom si připomněli, co všechno se za ta léta podařilo, a zároveň posluchače nevyčerpali prostým sdělováním skutečností, zvolili jsme lehce vtipnou formu a podobnost s biblickým textem o stvoření světa, který se čte na Velikonoční vigílii. I příslušné lektory jsme pozvali.

A protože využít nápěv pašijí na nějakou farní událost už jsme měli v hlavě dávno, nemohli jsme této skvělé příležitosti nevyužít. A tak vznikl text s fiktivním dějem o způsobu přemístění našeho pana děkana. Že to mělo takový úspěch, nás velmi potěšilo. Lidé se smáli, až se ohýbali, od začátku až do konce. Děkujeme za pochopení a účast.

Vybrané úryvky „Přemístění děkana Vladislava Brokeše...“ si můžete přečíst dále.

Program na podiu jsme završili setkáním s postavou nového duchovního správce, který se vyptával na rady, jak tuto farnost řídit. Na rozloučenou jsme si připili šampaňským a zazpívali „živijó!“

Navečer od 18 hodin nás čekal ještě Koncert pro Tebe s kapelami Věneband a Miagra.

A kdo si prozíravě vzal druhý den volno nebo nespěchal domů, vydržel při společném setkání ještě dlouho do noci. Máme dokonce informaci, že v přístřešku došlo i na opakování vybraného programu z přenosového kufru Jendy Hordejčuka.

Za tímto opravdu vydařeným a požehnaným dnem stálo (a to skoro doslova) mnoho ochotných spolupracovníků u grilu, u kávovaru, u dřezu, u kamery a fotoaparátu, v parku s dětmi, u mikrofону a hudebních nástrojů i dalších lidí, a jistě také mnoho sepyjatých rukou.

Moc vám všem děkujeme za službu!

vp

Milí (už bývalí) farníci, chtěl bych vám ze srdce poděkovat za přípravu Poutního dne s rozloučením i za připravené rozloučení v okolních farnostech. Děkuji za vzpomínkové alby i za další projevy vaší vděčnosti a lásky.

V modlitbě a s vděčností vzpomíná P. Vladislav

Za farnost

Milý otče Vladislave,

došli jsme do chvíle, která se nám dodnes zdála skoro neskutečná. O které jsme si možná bláhově mysleli, že nenastane - čas, kdy se máme rozloučit.

Dovol, abych jménem farnosti vyjádřila velkou vděčnost Bohu, že nám dopřál milost projít kus cesty života s tebou.

Je toho mnoho, co by se dalo vyslovit a vyjmenovat, chtěla bych zmínit alespoň něco: děkujeme, že jsi s ochotou sobě vlastní sdílel naše radosti a že jsi měl účast na nesení našich křížů.

Mnohým z nás jsi ukázal radost ze vztahu s Ježíšem, sílu společenství, rozšířil jsi naše světové obzory a dovedl nás na mnohá svatá místa.

Učil jsi nás lásce k církvi a papeži, máš cit pro krásu a dokončení věcí. Tvoje radost a pracovitost nás povzbuzovala ke stále vyšším výkonnům.

Jsme vděční Bohu, že jsi uposlechl Jeho hlas a stal ses knězem, pastýřem i učitelem.

Jsme dnes smutní a mnozí i pláčeme, že nás bude dělit čas i prostor...

Věřím, že všechna přátelství, která jsme navázali, mohou trvat.

Snad jsme se stali důležitými kamínky do mozaiky tvého života a věřím, že i ty patříš do mozaiky života každého z nás!

Přejeme ti na další cestu světlo a pokoj Krista vzkříšeného!

Spolupracovníci

Milý otče Vladislave,

vážený pane *arciděkane*, stojím zde jako zástupce Tvých nejbližších spolupracovníků: kostelníků, Cecilské hudební jednoty, floristek a uklízeček; zkrátka těch, kteří jsou v první linii. Ne v první linii vůči farníkům a veřejnosti, ale v první linii vůči vedení farnosti. To přinášelo mnohé výhody: když jsme něco potřebovali, mohli jsme jít *přímo* za Tebou. Naopak, mělo to i svoje nevýhody: když se něco nepovedlo, mohl jsi jít Ty *přímo* za námi... Věřím, že jsi to s námi měl někdy těžké, ale věř, že my s Tebou někdy taky. Ale vcelku si myslím, že to byla dobrá spolupráce a díky tomu všemu jsme mohli všichni vyrůst jako lidé a křesťané a udělat mnoho práce na vinici Páně pro našeho Vinaře. Děkujeme.

Katechetky

Milý Vlád'o,

za nás katechetky chceme Ti děkovat, mrzí nás, že se musíš stěhovat! Děkujeme Ti za ty chvíle, kdy jsme se mohly na výuce podílet.

Častokrát jsem si na hlavu klepala a Veroniky se ptala, kde dobíjíš baterky? Říkala mi, že máš „duracelky“.

Jsme velmi rády, že jsi nás v katechezích podporoval,

do Dobrého pastýře jsi nás posouval. My jsme Tě také popostrčily a novou učebnu Ti doporučily.

Ty jsi se vůbec nezdráhal a Atrium pro katecheze zrekonstruoval. Spoustu věcí jsme se od sebe naučily. Při přípravách Ducha svatého zakusily.

Katecheze je pro Tebe na prvním místě, vždyť jde o každé Boží dítě. Několik hodin společné konzultace, byla s Tebou dobrá spolupráce.

Nejdůležitější je tvá role, co naučit se nedá ve škole. Být knězem, co má vždy rád Boha a své farníky nastokrát.

Ať ve všem co děláš, Boží požehnání máš. A věz, že tvoje ústecká rodinka, ráda Tě má zrovinka.

Mládež

Otče Vladislave,

děkujeme za vaši ochotu, energii a čas, který jste věnoval nám, mladým ve farnosti.

Dal jste nám možnost se poměrně různorodými způsoby podílet na chodu farnosti, což vyžaduje vzájemnou důvěru, která není samozřejmostí.

Navštěvoval jste naše spolča a měl jste odvahu odpovídat na naše otázky, na které jsme ani my sami neměli odvahu se zeptat, natož o nich otevřeně mluvit. V neposlední řadě byly chvíle, kdy jsme měli možnost vyrazit s Vámi například na Vesmír a společně se smát, radovat se, zkrátka utužovat vzájemné vztahy. Nejen za toto, Otče, ale za všechno, co jste pro nás udělal, Vám srdečně děkujeme!

Děti

Milý otče Vladislave, my si nemůžeme pamatovat všechny roky Tvého působení v ústecké farnosti, ale i za těch pár let, které v paměti máme, můžeme říci, že jsi byl pro nás dobrým pastýřem. Krůček po krůčku jsi nás učil Boží lásce, možnostem, jak jít každý den ruku v ruce s Ježíšem, a to třeba Tvým kázáním evangelia pro děti při nedělních mších svatých, zapojením nás dětí při mši účastí v obětním průvodu, ministrováním, v dětském sborečku nebo také společnou modlitbou u oltáře. Líbila se nám Tvá připravená témata při pátečních dětských mších, vzniklé různé misijní aktivity po celý rok, společné prožití farních prázdninových chaloupek nebo Tvé návštěvy přímo doma v našich rodinách. Většinu z nás dětí z ústecké farnosti jsi pokřtil a s některými také prožil přípravu a slavnost prvního svatého přijímání. Chtěly bychom Ti tímto za všechny děti z farnosti poděkovat. Děkujeme Ti, otče Vladislave, za Tvou trpělivost, vlídné slovo, za Tvé modlitby a přímluvy a přejeme dětem ve Tvé nové farnosti, aby mohly také takto prožívat aktivně Boží přítomnost skrze Tebe.

Rodiny

Milý Vlád'o, mám tady promluvit za mladší rodiny. Když jsi přišel, patřili jsme ještě mezi mládežníky. Velmi ses nás ujal a za to k Tobě cítíme vděčnost a díky tomu tady vyrostly dobré rodiny. Já osobně velmi obdivuji, jak si pomatuješ naše děti jménem, což dělá někdy problém i mně. Ale to dokazuje, že jsi nám byl velmi blízko, což taky přinášelo různá tření. Tak bychom se ti chtěli i omluvit za to, když se třeba něco nepovedlo. Věříme, že si budeš pamatovat to dobré, což převládá. Ještě jednou díky za tvoji srdečnost a za všechna slova, která jsi k nám měl, i za všechna osobní setkání.

Abraham klub

Milý otče Vladislave, za celé naše společenství vám děkujeme za vaše obětavé doprovázení při našich setkáních a zvláště na společných výletech. Ten poslední byl taky moc pěkný. Podporoval jste nás při naší činnosti náboženské, charitativní či misijní, ale i v učení a zábavě. Nezapomenutelná jsou pro nás vaše poutavá vyprávění z cest do zahraničí i z dění ve farnosti. Ze srdce vám za to děkujeme a světuje vás do ochrany Boží i Panny Marie.

SSJ

Za komunitu sester Ježíšových Vám, otče Vladislave, děkujeme za radostně žité kněžství, které je velmi inspirující. A také za svátost smíření - ta u Vás nebyla stresem, ale rozhovorem, jak hlouběji vést duchovní život. Rády na Vás budeme i nadále pamatovat v modlitbě.

Betlémaři

My chceme poděkovat panu děkanovi za to, že se zasadil nebyvalým způsobem o nový rozkvět betlémařství. Protože když už se tolik nechodí na betlémy po rodinách, tak dnes přijdou stovky dětí na betlémy do kostela a myslíme, že je to jeho velká zásluha, že to umožnil. Děkujeme.

Ekonomická rada

Milý Vlád'o, pane děkane,

...naš 134stránkový seznam výčtu ekonomických činností neprošel u organizátorů poděkování z časových důvodů ☹, a tedy zde jen zkráceně...

Za dobu Tvého 17letého působení se mimo jiné povedlo provést výstavbu, opravy, renovace a zároveň podporovat veškeré činnosti farnosti za více jak 32 mil. korun.

Schody, střechy, korouhve, fara, sály, učebny, kaple, nádherný park, zeď atd., výčet by mohl dlouze pokračovat.

Tvoje dary, zápal, neúnavnost, kuráž i odpovědnost vtáhla nejen Tebe a farníky do dějin. Dokázal jsi nás podpořit, a hlavně vést k dobrému dílu. Nastartoval jsi rovněž nebyvalou spolupráci s městem, a tak je Tvoje nejen pastorační práce vidět skutečně pro všechny. Tvůj otisk tady je a bude i pro budoucí generace.

Předáváš farnost živou, opravenou a rozkvetlou jak zdravý sad.

Tedy za dřívější i současnou ekonomickou radu a za nás za všechny nezměrný dík a přání, aby Tvůj zápal a Boží vedení pokračovalo i v novém místě.

Mnohokrát děkujeme!!!

Proměna farnosti Ústí nad Orlicí za působení otce Vladislava: 17 let

Přinášíme vám text, který zazněl při programu na podiu při loučení s otcem Vladislavem v neděli 14. srpna.

I přál si otec biskup Dominik a loučí se s námi otec Pavel Kalita a nastupuje otec Vladislav Brokeš.

Nastal listopad 2005, rok první, 2006

lektor 1: Otec Vladislav podědil kromě krásného kostela a fary také kaplana Jindřicha, katechetku Veroniku a Abraham klub. Všichni spolu dobře vycházeli. Před odjezdem Vladislav říkával: „Volejte jen v případě požáru.“ A stalo se tak. Mikrovlnka v kuchyni se nevypnula, kuchyň zahálil černý dým. Nakonec se pořídil nejen nový kotel, ale i podlaha a lednice. A hle, bylo to velmi dobré.

I přál si Vladislav: „Založme Misijní klubko, ať se někdo věnuje dětem.“ A stalo se tak. Katechetku Janu vyslal na kurz do Špindlu. A hle, bylo to velmi dobré.

R: Nastal advent, Vánoce, postní doba, Velikonoce, prázdniny a podzim, rok druhý, 2007

lektor 2: I řekl Vladislav: „Opravme hlavní schodiště na faře, aby se ženám po nás dobře uklízelo. Také topení v kostele si žádá opravu.“ A stalo se. Firma Jan Motl opravila schodiště z dubových fošen. Změna z elektrického na plynové topení vedené pod lavicemi se sice podařila, ale hle, nevíme, jestli to bylo moudré.

Dále otec Vladislav rozhodl: „Slavme Vzkříšení v neděli časně ráno a po Velikonocích vyměňme varhaníka.“ A hle, stalo se tak...

R: Nastal ...rok třetí, 2008

lektor 3: I řekl otec Vladislav: „Vezměme autobus a vyrazme na pouť do Itálie a zapívá nám k tomu Cecílská hudební jednota.“ Kromě mnohých duchovních dobrodiní jsme poznali Vladislava i z legendárních příběhů o bagrování na hřišti v kněžské škole a jiných veselých příhodách převážně s biskupem Josefem Kajnekem.

Poněvadž v této době pan biskup stanovil, že se Vladislav stane právoplatným ústecským děkanem na doživotí, rozhodl Vladislav: „Zaměstnejme ve farnosti ještě jednoho kaplana – Vítka Horáka, který nám bude nápomocný.“ A stalo se tak. A hle, bylo to velmi dobré.

R: Nastal... rok čtvrtý, 2009

lektor 4: Toho roku neřekl děkan Vladislav nic. V tomto roce se nekonala žádná mimořádná stavební aktivita. Promluvil ale Bůh k Martinu Poslušnému, a to hned dvakrát – nejprve si jej povolal jako jáhna a téměř vzápětí do své Boží náruče.

R: Nastal ... rok pátý, 2010

lektor 5: I zvolal děkan Vladislav: „Budiž světlo!“ A stalo se. Byly navrženy a vyměněny svítlny na chrámové klenbě. I řekl ještě Vladislav: „Ať je vjezd do farního dvora jednodušší a vrata jsou zautomatizována!“ A stalo se tak. Vrata zářící novotou se ovládají tak jednoduše, že to zvládnou i malé děti.

Promluvil Vladislav ještě: „Opravme vandaly zničenou vitráž v průčelí kostela.“ A stalo se tak. Vitráž byla v listopadu 2010 slavnostně požeňována a nasvícena. A hle, bylo to velmi dobré.

R: Nastal ... rok šestý, 2011

lektor 6: I prohlásil děkan Vladislav: „Zbudujme ze starého hřbitova důstojné místo pro odpočinek občanů města a pro potěchu ducha.“ A stalo se tak. Sešli se všichni chytří pánové z města a vymysleli alespoň název: Revitalizace centra městské památkové zóny. A hle, bylo to velmi dobré.

R: Nastal ... rok sedmý, 2012

lektor 7: I prohlásil děkan Vladislav: „Upravme sál v přízemí, osvětlení a vytvořme harmonické a klidné místo určené k setkávání. Farníci si mohou jako příspěvek zakoupit svou židli.“ A stalo se tak. Byl nazván „sál červený“ podle převládající barvy vybavení, ačkoliv by mu možná slušel název „vladislavský“. A hle, bylo to velmi dobré.

R: Nastal ... rok osmý, 2013

lektor 8: Osmého roku Vladislav řekl: „Opravme střechu kostela! Na nástěnce pěkně uvidíme, jak přibývají prostředky na její opravu.“ A stalo se tak. Na podzim, když jel náhodou pan biskup kolem, byla střecha hotová a v podstatě i zaplacená. I Vladislav dále řekl: „Přijďme se k Národní pouti do Svaté země, Cecílská hudební jednota tam bude zpívat!“ A stalo se tak. Prožili jsme svoji životní pouť provázeni naším duchovním pastýřem.

V tomto roce byla farnost také svědkem jáhenského svěcení Vojtěcha Mátl. A hle, bylo to velmi dobré.

R: Nastal ... rok devátý, 2014

lektor 9: I viděla ekonomická i pastorační rada i Vladislav, že se na stropě v přízemí chodby vytváří obrovský flek. Zjistilo se shnilé vodovodní potrubí, a tak došlo na generální opravu koupelen kaplanů. A hle, pro kaplany to bylo velmi dobré.

Otec Vladislav pak ještě oznámil: „Opravme ohradní zeď lemující starý hřbitov.“ A stalo se tak. Stačily pouhé dva melounky a zeď září novotou. A hle, bylo to velmi dobré.

R: Nastal ... rok desátý 2015

lektor 10: I zamyslel se otec Vladislav: „Střecha na kostele je opravená, opravme teď střechu na děkanství. Alespoň se vyklidí půda“. A stalo se tak. Brigáda na vyklizení půdy byla velmi zábavná. A hle, bylo to velmi dobré.

R: Nastal ...rok jedenáctý, 2016, mimořádný rok Milosrdenství

lektor 11: A opět řekl otec Vladislav: „Pokračujme v opravě střechy na děkanství. A když už jsou na faře přítomny svačinářky a otec Jindřich je stále v šoku z té hrozné tragédie v podobě několika zrněk prachu, tak vyměňme ještě okna na děkanství.“ A stalo se tak. Bylo vyměněno kompletně všech 20 oken v prvním patře budovy a osazeno okny špaletovými. A hle, bylo to velmi dobré.

A jelikož se na faře nedalo vlastně být, rozhodl otec Vladislav: „Vydejme se na pouť k branám milosrdenství.“

I vydaly se tři autobusy farníků na pouť do Želiva a Chlumku u Luže. Práce stále nebyly hotové, tak se farníci dohodli, že se pojedou ještě na pouť do Říma a Castel Gandolfa a Assisi. Ve volném čase v autobuse otec Vladislav telefonoval s mnoha chytrými pány z blízka i z dále o přípravě opravy hřbitovní kaple. A hle, bylo to velmi dobré.

R: Nastal ... rok dvanáctý, 2017

lektor 12: A konečně Vladislav prohlásil: „Dokončíme opravu střechy děkanství.“ A stalo se tak. Současně byla opravena také fasáda na přední straně děkanství a pokračovala příprava na obnovu hřbitovní kaple. A to bylo velmi moudré a dobré... protože:

R: Nastal ... rok třináctý, 2018

lektor 13: Na jaře roku 2018 řekl děkan Vladislav: „Stal se zázrak a je dokončen Park u kostela s Meditační kaplí Jana Pavla II., opravené průčelí Útěchové kaple, vydlážděné cesty, upravený průchod k divadlu, vysetá tráva, osázené záhony, zapojené večerní nasvícení zdi i kostela. Připravme slavnostní program k jeho představení veřejnosti!“ A stalo se tak. Všichni pilně pracovali, aby bylo otevření co nejdůstojnější a nejkrásnější. A hle, bylo to velmi dobré.

R: Nastal ... rok čtrnáctý, 2019

lektor 14: Pan děkan Vladislav vyrušený od snídaně a dlouhých modliteb prohlásil: „V kostele se nám každou chvíli nekontrolovaně spouští alarm. Je potřeba s tím něco udělat. Opravme zabezpečení kostela, svěřme to odborníkům!“ A stalo se tak. Současně byl na děkanství u vchodu instalován elektronický vrátník, který lze obsluhovat i z WC či Vatikánu. A hle, bylo to velmi dobré.

Bohužel, k velkému smutku otce Jindřicha, byly získány další prostředky na výměnu oken, tentokrát v přízemí fary. A stalo se tak. Bylo vyměněno všech 16 oken a ještě dřevěné dveře vedoucí do altánu. A hle, bylo to velmi dobré.

I vyslovily své přání také katechetky: „Chceme učit náboženství moderně, podle nejnovějších poznatků a v důstojném prostředí. Přejí bychom si bezpečné prostředí pro výuku dětí a katechezi Dobrého pastýře.“ A stalo se tak. Horní pohostinka byla přeměněna v tzv. atrium a děti sem chodí velmi rády, zvláště nyní po novém schodišti. A hle, bylo to velmi dobré.

I vzpomněl si otec Vladislav: „Pojďme na vlakovou pouť do Říma poděkovat za svatořečení Anežky České!“ A stalo se tak. Na 60 poutníků všech generací vyrazilo vlakem do Říma, aby se setkali při generální audienci s papežem Františkem. A hle, bylo to velmi dobré.

R: Nastal ... rok patnáctý, 2020

lektor 15: A přišel Covid 19. Školy, obchody, služby, a dokonce i kostely pro společné bohoslužby zůstaly uzavřené.

I řekl otec Vladislav: „Udělejme přímé přenosy nedělní mše svaté i velikonočních bohoslužeb. Přípravme pro lidi zamyšlení při modlitbě a zvonění ve 20 hodin.“ A stalo se tak. Každý večer otec Vladislav při zvonění zvonů přenášel modlitbu za ukončení pandemie a při tom objížděl zajímavá místa z okolí našich farností. Na květen pak připravil májová zamyšlení. Technika od přenosu přes mobil se začala zdokonalovat až k nákupu kvalitních kamer a proměny kůru na vysílací studio JaHo a MaHo. A hle, bylo to velmi dobré.

R: Nastal ... rok šestnáctý, 2021

lektor 16: I když pandemie nabírala znovu na síle, Vladislav ohlásil: „V přenosech pokračujeme, na každý týden vydáme pro děti materiály k nedělnímu evangeliu.“ A stalo se. Každý týden připravujeme spolu s katechetkami zamyšlení, pracovní listy a rozesíláme na adresy dětí a rodin. A hle, bylo to velmi dobré.

V létě, když se situace zklidnila, vyhlásil otec Vladislav: „Uspořádáme poutní den s farností.“ A stalo se tak. Po dlouhé odmlce se všichni rádi viděli naživo. A hle, bylo to velmi dobré.

Na podzim 2021 vyhlásil děkan Vladislav: „Liturgická roucha pro kněze si zaslouží obnovu. Vyhláší tedy sbírku.“ A stalo se. Podařilo se vybrat úctyhodných 200 tis. na pořízení celé sady. Na rozdíl od pana děkana zůstávají v Ústí. A to je velmi dobré.

R: Nastal ... rok poslední, sedmnáctý, 2022

lektor 17: Sedmnáctého roku svého působení v Ústí nad Orlicí řekl děkan Vladislav: „Dokončíme restaurování průčelí kostela, opravme schodiště na věž, opravme schodiště vedoucí do učebny náboženství, upravme zahradu a nově využijeme uvolněný přístřešek na dvoře pro farní akce.“

A stalo se... Vznikla dokonce pracovní skupina Farní pracanti, které vděčíme za tento přístřešek. A hle, bylo to velmi dobré.

Na apríla pan biskup řekl: „Vladislave, posílám tě do jiné farnosti...“ A stalo se.

A hle, je to velmi smutné.

Ale vše, co jsme společně prožili, bylo dobré a věříme, že až přivítáme nového duchovního pastýře Jana, bude to i dobré.

Děkujeme, Vlášo.

*Text sestavily Veronika P. a Cilka P.
dle podkladů z INUFu zpracovaných
Marií H.*

Přemístění našeho děkana Vladislava Brokeše podle...

Přinášíme nejzdařilejší zveřejnitelné úryvky:

Bylo dva dny před Velikonocemi, kdy se na Zelený čtvrtek v Hradci Králové konala Missa Chrismatis, tedy svěcení olejů. Pan děkan Vladislav Brokeš přijel do Hradce Králové a jeho kaplanové s ním. Otec Jindřich Plšek ihned po mši odešel z katedrály do refektáře Nového Adalbertina, postavil se k topení a ohříval se.

...

Během první mše od jeho návratu z Hradce Králové otec Vladislav sdělil při mši lidu, co si vyslechl od diecézního biskupa. Dříve, než vyšel z kostela, začaly mu chodit esemsky od lidí, kteří sledovali online přenos a velmi dobře si uvědomovali, že už jich mnoho nebude. V těchto esemeskách se otce Vladislava ptali:

„Pane, máme zasáhnout mečem?“

...

Po mši se na pana děkana obrátili kostelníci, protože byl první den o svátcích a na fáře se jedl beránek. Ještě v sakristii ho obklopili a ptali se:

„Kam chceš, abychom ti šli připravit velikonoční večeři?“

On jim odpověděl:

„Jděte na faru a řekněte: ‚Mistr vzkazuje – kde je pro mě připravené večeřadlo, kdy bych mohl se svými kostelníky jít velikonočního beránka? On vám ukáže velkou dolní místnost opatřenou červenými židlemi a připravenou. Tam nám přichystejte večeři.‘“

Kostelníci odešli a našli vše, jak jim řekl, a připravili velikonočního beránka. Ještě téhož večera za ním přišla jedna farnice a dala mu nádobu drahocenného vína. Někteří to však těžce nesli a mezi sebou si říkali:

„Nač ta ztráta vína? Mohlo se prodat za víc než za tři sta euráčů a dát je chudším.“

A zlobili se na ni. Vladislav však řekl:

„Nechte ji. Proč jste na ni zlí? Dobrý skutek na mě vykonala. Vždyť chudší máte mezi sebou vždycky a můžete jim prokazovat dobrodiní kdykoliv chcete. Mě však vždycky nemáte. Už napřed moje tělo namazala před stěhováním. Amen pravím vám, všude na celém světě, kde budou dostupné ústecké on-line přenosy, bude se na její památku vypravovat o tom, co vykonala.“

Poté usedl ke stolu a jedl. Když dojedl, prohlásil:

„Toužebně jsem si přál jíst s vámi tohoto velikonočního beránka. Už nikdy nebudu jíst beránka od paní Pecháčkové ani špenát od paní Bartošové a knedlíky od Zbroje. Už mě nikdy neužrte ani v Malé Scéně.“

Potom vzal pohár vína a pozdvihl ho se slovy:

„Amen pravím vám, už nikdy nebudu pít z plodu révy, dokud ji neokusím v Kutné Hoře.“

Potom zazpívali chvalozpěv a vyšli před faru (za řeku Orlici), kde byla zahrada. Tato zahrada se nazývala Park u kostela, hebrejsky Lach nót le jáda k mesijá (dle překladatele!). Vstoupil do ní on i jeho kaplanové.

...

Potom se vrátil a našel je, jak spí. Řekl jim:

„Modlete se, abyste nepadli do pokušení. Odslužte za mě další mši svatou, zatímco se půjdu támhle pomodlit.“

Znovu odešel a modlil se. Když se znovu vrátil ke kaplanům, znovu je našel, jak spí, protože se jim únavou zavíraly oči. Řekl Jindřichovi:

„Jindřichu, spíš? To jsi nemohl ani na jednu mši přijít včas? Před zpovědníci je fronta a varhanici už došly sloky.“

Otec Jindřich mu řekl:

„Duch je sice ochotný, ale tělo je slabé.“

Díky tomu si otec Vladislav uvědomil, že na něho lidé nebudou pamatovat, pokud vzpomínku na něj nebudou mít denně na očích. Proto ještě narychlo nechal opravit schody na věž, postavit přístřešek, jakož i dokončit opra-

vu průčelí kostela. Osobně pak vydláždil chodníček do květinového záhonu materiálem, který se jmenuje kamenná dlažba, hebrejsky gabbatha. Rozjel také přípravy na rekonstrukci sakristie, do které si nechal slavnostně ušít sadu ornátů. Bohužel si je nechal ušít na svoji postavu, ale otec Jan je drobného vzrůstu. Může si je tedy do Kutné Hory odkoupit. Cenu si jistě dobře pamatuje.

...

Otec Vladislav nasedl do svého tourana a odjel do svého nového působiště, do místa zvaného Kutná Hora. Biskup dal nad vchod kutnohorské fary připevnit nápis „Vladislav Brokeš, ústecký děkan“. Tento nápis četlo mnoho lidí, protože místo, kde byl Vláďa ubytován, bylo blízko města. Ten nápis byl vyhotoven česky, italsky a řecky. Spolu s ním přeložili další dva faráře, jednoho do Pardubic a druhého z Litomyšle. Na tom místě, kde byl ubytován, byla zahrada a v té zahradě nebyla žádná garáž. Na té fáře otce Vladislava ubytovali, protože místní křesťané neměli duchovního pastýře a Kutná Hora byla blízko.

Texty sestavili Vojta V. a Cilka P.

Medián - občasník

vychází jako příloha

Informačních novin ústecké farnosti

Září 2022 INUF 231

Texty:

Veronika Poslušná
Cecilie Pecháčková
Vojtěch Vorel

Foto:

Pavel Veverka, Jan Hordějčuk
Matouš Gorun, Veronika Poslušná
Vladislav Brokeš

Úprava:

Veronika Poslušná

Korektura: Jana Divišová

Jen pro vnitřní potřebu farnosti.